

Dosarul nr. 1re-91/2020

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

21 iulie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în următoarea componență:

Președinte:

Iurie Diaconu

Judecători:

Liliana Catan,
Ion Guzun,
Victor Burduh
Nicolae Craiu

judecând, în ședință fără participarea părților, recursul în anulare declarat de avocatul Ivan Turceac în numele condamnatului Chiforiuc Vasile, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Bălți, sediul Sîngerei din 23 iulie 2019 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 06 noiembrie 2019, în cauza penală privindu-l pe

Chiforiuc Vasile Xxxxxx, născut la xx xxx
xxxx, originar și domiciliat în s. XXXXXXXX, r-nul
XXXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 26.09.2018 – 23.07.2019;

Instanța de recurs: 15.08.2019 - 06.11.2019;

Instanța de recurs în anulare: 29.05.2020 – 21.07.2020.

Asupra recursului în anulare menționat, Colegiul penal lărgit,

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți, sediul Sîngerei din 23 iulie 2019, procesul penal pornit în privința lui Chiforiuc Vasile în baza art. 197 alin. (1) Cod penal, a fost încetat din motivul intervenirii termenului de prescripție.

De la Chiforiuc Vasile s-a încasat în beneficiul Verei Chiforiuc suma de 237 600 lei, cu titlu de prejudiciu material.

În rest, acțiunea civilă în partea încasării prejudiciului moral în mărime de 100 000 lei, a fost respinsă ca neîntemeiată.

2. Instanța de fond a constatat că, Chiforiuc Vasile în perioada zilelor de 8-9 iunie 2016, intenționat, înțelegând caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, în scopul distrugerii intenționate a bunurilor altei persoane, folosind munca lui Colțov Alexandru, Barbăroș Maxim, Dascalciuc Andrei și Urecheanu Dumitru a distrus prin defrișare plantația de viță-de-vie cu vârsta de 8 ani de soiul „Riton” cu suprafața de 1,3399 ha compusă din 21 de rânduri cu lungimea medie de 228 metri cu 3747 de tufe de pe terenul cu numărul cadastral xxxxxxxxxx situat în extravilanul or. Sîngerei ce-i aparține lui Chiforiuc Vera, fapt prin care i-au cauzat un prejudiciu în sumă de 237 600 lei.

3. Avocatul Turceac Ivan și inculpatul au declarat recurs, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

Recurenții au invocat, că instanța de fond a stabilit în mod incorect situația de fapt și vinovăția inculpatului, a dat o apreciere arbitrară probelor apărării, ceea ce a dus la emiterea ilegală a sentinței contestate.

Astfel, au menționat că în cazul dat, există o hotărâre judecătorească irevocabilă, prin care a fost stabilit prețul terenului agricol cu nr. cadastral 7401301.048 cu suprafața de 1,3399 ha de 10 000 lei, (valoare stabilită de comun acord între părți) ce i-a revenit lui Chiforiuc Vera în urma partajului, fiind astfel în prezența „puterii lucrului judecat...”, iar valoarea terenului nu mai poate fi pusă în discuție, respectiv partea vătămată Chiforiuc Vera nu mai poate invoca asupra faptului că prejudiciul material adus acesteia prin intervenția așa-zisă ilegală a lui Chiforiuc Vasile asupra terenului agricol constituie suma de 237 600 lei. Însă, instanța de fond, nu a făcut altceva decât să deschidă o procedură nouă, atentând la securitatea raporturilor juridice.

Unicul temei pe care s-a bazat instanța de fond cu referire la valoarea prejudiciului cauzat este răspunsul nr. 01/01-2333 din 11.03.2018 a Ministerului Agriculturii, Dezvoltării Regionale și Mediului, potrivit cărui valoarea plantației viticole cu suprafața de 1,399 ha în anul 2016 era de 237 600 lei, iar costul unui butuc era de 63,4 lei. Însă, nu a luat în calcul că butașii de vie au fost plantați în 2008, iar prețul pentru aceștia l-a plătit anume inculpatul prin intermediul titlului executoriu nr. 2e-5742 emis de Judecătoria Economică de circumscripție la 22.12.2010. Astfel, reieșind din considerentele că bunurile respective au fost și sunt bunuri proprii ale lui Chiforiuc V., acestea din urmă nu pot constitui obiectul material al infracțiunii.

Au mai menționat că acuzatorul de stat, susținând învinuirea în ședința de judecată nu a prezentat probe incontestabile și suficiente, care „dincolo de orice dubiu” ar fi dovedit faptul că în acțiunile lui Chiforiuc Vasile sunt prezente elementele constitutive ale componenței de infracțiune incriminate.

Cu referire la latura civilă, recurenții au menționat că instanța de fond nu a motivat sub nici o formă temeiurile și motivele, nu a făcut referire la nici o probă, nici un înscris din care să rezulte că anume suma prejudiciului material este aceea calculată de instanță, nefăcând referire la norma materială de care s-a ghidat la adoptarea soluției respective, pronunțând o sentință nemotivată din care nu este clar care prevederi au fost aplicate la determinarea prejudiciului material.

Recurenții au solicitat și casarea încheierii din 09 iulie 2019 prin care a fost respinsă cererea avocatului Ivan Turceac de numire a expertizei grafoscopice din textul manuscris și semnăturile de pe delegațiile nr. 1 din 30 ianuarie 2009 și din 23 februarie 2009, motivând că prin respingerea cererii respective, a fost încălcat principiul contradictorialității în procesul penal, apărarea fiind pusă în imposibilitatea de a demonstra că Chiforiuc Vasile nu a semnat și nu a primit sumele respective de bani.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 06 noiembrie 2019, recursul comun al avocatului Turceac Ivan și inculpatului Chiforiuc Vasile, a fost respins, ca fiind nefondat.

4.1. Instanța de recurs a indicat că în cadrul ședinței de judecată au fost prezentate suficiente probe pertinente, concludente, veridice și utile, care demonstrează pe deplin vinovăția inculpatului Chiforiuc Vasile în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 197 alin. (1) Cod Penal și anume: declarațiile martorilor Gadîrcă Valentina, Baciuc Valentina, Mițic Alexei, Ciobanu Vasile, Colțov Alexandr, Barbaroș Maxim, Doscalciuc Andrei, și probele scrise dintre care: -copia autenticată a actului de înființare a plantației viticole din 26.06.2008, conform căruia în luna aprilie 2006 pe terenurile agricole a GȚ „Chiforiuc Vasile” s-a efectuat plantarea viilor pe suprafața totală de 5 ha (vol.I f.d.185); - actul de constatare a defrișării ilegale a plantației de viță de vie de pe terenul cu numărul cadastral xxxxxxxxx situat în extravilanul or. Sîngerei din 10.06.2016 (vol.I f.d.196); - actul de constatare a defrișării ilegale a plantației de viță de vie de pe terenul cu numărul cadastral xxxxxxxxx situat în extravilanul or. Sîngerei din 10.06.2016 (vol.I f.d.197); - actul de constatare a faptului de deteriorare a viței de vie din 17.06.2016 conform căruia s-a stabilit că de pe terenul cu numărul cadastral xxxxxxxxx cu suprafața de 1,3399 ha, vița de vie soiul, „Riton”, altoită, plantată în anul 2008 a fost nimicită totalmente prin tăiere la topor; au fost scoși stâlpii și sârma care serveau ca suport pentru vie (vol. I, f.d. 199); - actul nr.108358 din 22.06.2016 a Inspectoratului Ecologic de Stat, conform căruia pe terenul ce îi aparține lui Chiforiuc Vera cu numărul cadastral xxxxxxxxx situat în extravilanul or.

Sîngerei cu suprafața de 1,3399 ha în anul 2008 a fost plantată viță de vie de soi tehnic în număr de 3747 tufe pe 21 rânduri cu distanța între rânduri 2,75 m. În anul 2016 vița de vie a fost defrișată în perioada zilelor de 8-9 iunie 2016 (vol. I f.d. 201).

Raportând motivele invocate în cererea de recurs, la materialele cauzei penale, instanța de recurs a conchis că, argumentele invocate de recurenți nu își găsesc confirmare în starea de fapt a prezentei cauze penale, motiv pentru care Colegiul Penal a respins solicitarea recurenților privind pronunțarea unei sentințe de achitare în privința inculpatului Chiforiuc Vasile.

Astfel, argumentele recurenților precum că inculpatul Chiforiuc Vasile a acționat în conformitate cu legea, nefăcând altceva decât să-și ia bunurile sale de pe terenul care conform actului judecătoresc prin partajare i-au revenit Verei Chiforiuc, care anterior a afirmat că nu o interesează terenurile respective, Colegiul a conchis că este neîntemeiată poziția dată, or inculpatul de fapt, intenționat din motive de răzbunare a deteriorat plantația de viță de vie, chiar și contrar prevederilor art. 329 Cod civil, care nu îi acorda dreptul de a defrișa plantația de viță de vie samavolnic determinând mijloacele sale de apărare a drepturilor sale.

Colegiul penal a reținut ca fiind lipsite de suport juridic și argumentele apărării care au invocat că acuzarea nu a stabilit valoarea bunului în sumă de 237 000 lei, momentul plantării viței de vie pe teren, cauza defrișării, nefiind examinat sub toate aspectele complet și obiectiv, or cu certitudine în cadrul cercetării judecătorești s-a stabilit că vița de vie a fost plantată în perioada anilor 2008, când părțile se aflau în căsătorie, iar valoarea plantației a fost confirmată de către Ministerul Agriculturii și dezvoltării regionale și mediului la 11 martie 2018, potrivit căruia valoarea plantației constituie suma de 237 600 lei (f.d. 21-22, vol. II), care nu a fost contestată de inculpat.

Cu referire la încheierea instanței de fond din 09.07.2019, prin care instanța de judecată a respins cererea avocatului Ivan Turceac privind numirea efectuării expertizei grafoscopice din textul manuscris și semnăturile de pe delegațiile nr.1 din 30.01.2009 și nr. 23.02.2009, ca fiind neîntemeiată, Colegiul a reținut-o ca fiind una legală, reieșind din obiectul învinuirii ce reprezintă deteriorarea intenționată a bunurilor altei persoane, iar alegațiile recurenților că ar fi fost încălcat principiul contradictorialității le-au respins ca fiind nefondate și neîntemeiate, or, părțile nu au fost private de posibilitatea de a se adresa separat cu o astfel de cerere.

Cu referire la acțiunea civilă, instanța de recurs a notat că și în această latură sentința urmează a fi menținută, instanța de fond corect dispunând încasarea prejudiciului material în sumă de 237 600 lei, or, *recunoscând vina inculpatului Chiforiuc Vasile, pentru distrugerea intenționată a bunurilor, prin ce a cauzat daune în suma respectivă, corect încasată de la inculpat în beneficiul părții vătămate.*

În contextul circumstanțelor reliefate supra, Colegiul a conchis că acuzatorul de stat a administrat la dosar probe pertinente, concludente și veridice, care apreciate prin coroborare dovedesc incontestabil că inculpatul Chiforiuc Vasile a comis infracțiunea prevăzută de art. 197 alin. (1) Cod Penal, iar temeieri de a pronunța o sentință de achitare nu au fost stabilite.

Totodată, instanța de recurs a indicat că, în instanța de fond corect a dispus încetarea procesului penal intentat în privința lui Chiforiuc Vasile, învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 197 alin. (1) Cod Penal, din motivul intervenirii termenului de prescripție de tragere la răspundere penală, cu liberarea acestuia de răspundere penală.

5. În virtutea prevederilor art. 466 Cod de procedură penală, hotărârile judecătorești au devenit irevocabile.

6. Avocatul Ivan Turceac a declarat recurs în anulare, solicitând casarea hotărârilor adoptate și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat, iar acțiunea civilă să fie respinsă, fiindcă instanțele de judecată au comis grave erori prin încălcarea drepturilor lui Chiforiuc Vasile, la un proces echitabil și la apărare, prevăzute de art. 6 p.1 și art. 4 protocolul 7 CEDO, încălcări care constituie un viciu fundamental ce afectează hotărârile pronunțate în cauză.

Recurentul a invocat că, nu este de acord cu hotărârile instanțelor inferioare, deoarece au fost pronunțate cu admiterea unor grave erori de drept, ce reprezintă un viciu fundamental în cadrul acelor proceduri și care au afectat legalitatea hotărârilor atacate.

Opinează recurentul că acuzarea nu a prezentat nici o probă care să confirme că partea vătămată Chiforiuc Vera este proprietara plantației de viță de vie, amplasată pe terenul agricol cu nr. cadastral xxxxxxxxxx cu suprafața de 1,3399 ha., situat în extravilanul or. Sîngerei.

Conform actului de înființare a plantației viticole din 26.06.2008, în aprilie 2006 pe terenurile agricole, care aparțineau cu drept de proprietate fondatorilor GȚ „Chiforiuc Vasile Xxxxxxx”, s-a efectuat plantarea viței de vie pe suprafața totală de 5 ha, iar martorii audiații au declarat că au efectuat lucrările de plantare a viței de vie, fiind angajați și remunerați de către Chiforiuc Vasile.

În cadrul procesului de divorț și partajare a bunurilor în devălmășie a soților Chiforiuc, Chiforiuc Vera nu a indicat că pe acest teren este plantată viță de vie, fiindu-i atribuit doar terenul agricol cu valoarea estimată la 10 000 lei, astfel instanța de fond și de recurs au ignorat cu desăvârșire prevederile legale referitoare la bunurile imobile, care reglementează modul de dobândire a dreptului de proprietate asupra lor și anume că există o procedură obligatorie de înregistrare a dreptului de proprietate asupra bunurilor imobile, inclusiv asupra plantațiilor perene, ca bunuri imobile, procedură care nu a fost îndeplinită de partea vătămată. Or, această obligație îi revenea inculpatului care era proprietarul *de*

iure al acestei plantații.

Anume din aceste considerente, inculpatul considerând că are dreptul asupra plantației, a decis să o defrișeze de pe terenul agricol cu numărul cadastral xxxxxxxxx cu suprafața de 1,3399 ha., însă instanțele de judecată nu au dat nici o apreciere circumstanțelor care l-au determinat pe inculpat să creadă că este în drept să acționeze în acest mod, limitându-se doar la stabilirea faptului defrișării plantației viticole, fără a analiza probele prin prisma prezenței dreptului de proprietate a părții vătămate asupra acestei plantații.

Menționează recurentul că instanțele de judecată, acceptând formal învinuirea și acțiunea civilă înaintată, dând prioritate declarațiilor nefondate ale părții vătămate Chiforiuc Vera, ilegal au soluționat și litigiul cu privire la recunoașterea dreptului de proprietate asupra plantației viticole amplasate pe terenul agricol cu nr. cadastral xxxxxxxxx cu suprafața de 1,3399 ha.

Or, în condițiile în care dreptul de proprietate asupra plantației viticole, amplasate pe terenul agricol cu nr. cadastral xxxxxxxxx cu suprafața de 1,399 ha., situat în extravilanul or. Sîngerei, nu este stabilit până în prezent, iar acest aspect este un element crucial la stabilirea vinovăției inculpatului, lipsește cauzarea prejudiciilor materiale părții vătămate Chiforiuc Vera în legătură cu acțiunile inculpatului de defrișare a plantației viticole în litigiu.

Pe cale de consecință, în acțiunile inculpatului Chiforiuc Vasile, lipsesc elementele componente de infracțiune prevăzută de art. 197 alin. (1) Cod penal, și anume obiectul material, latura obiectivă și latura subiectivă.

Însă, în viziunea recurentului, instanțele de fond și de recurs, examinând superficial și tendențios cauza penală, au concluzionat absolut neîntemeiat că, în acțiunile inculpatului sunt prezente elementele componente de infracțiune prevăzute de art. 197 alin. (1) Cod penal, admitând astfel grave erori de drept, care au afectat hotărârile pronunțate și au dus la încălcarea dreptului inculpatului la un proces echitabil și a dreptului la apărare.

În acest context, recurentul a menționat că instanțele inferioare au respins cererea apărării privind numirea expertizei grafoscopice a semnăturilor și a textului scris, aplicate din numele inculpatului pe delegațiile nr. 1 din 30.09.2009 și nr. 2 din 23.02.2019, precum și pe ordinele de eliberare a numerarului, care confirmă încasarea sumelor de 35 500 și respectiv 107 200 lei, transferate de către Agenția Agroindustrială Moldova Vin în adresa GT „Chiforiuc Vasile” cu titlu de compensație parțială a cheltuielilor pentru plantarea viței de vie, aceasta fiind unica cale de a demonstra că partea vătămată a încasat aceste sume, prin falsificarea semnăturilor inculpatului și textul scris din numele inculpatului. Aceste documente au fost prezentate ca probe din partea acuzării, iar inculpatul a fost privat de posibilitatea de a demonstra că probele sunt false.

În concluzie, recurentul menționează că erorile admise de instanțele inferioare, au dus la încălcarea dreptului fundamental al inculpatului la un proces echitabil ceea ce constituie un viciu fundamental.

7. Judecând recursul în anulare pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi admis din următoarele considerente.

Potrivit art. 6 pct. 44), 452 alin. (1) și 453 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare de către apărătorul condamnatului în scopul reparării erorilor de drept comise la judecarea cauzei în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea atacată. Viciu fundamental în cadrul procedurii precedente, care a afectat hotărârea pronunțată, se consideră încălcarea esențială a drepturilor și a libertăților fundamentale ale omului. Hotărârea judecătorească definitivă, împiedică reluarea examinării procesului penal în privința aceleiași persoane pentru aceeași faptă, cu excepția cazului în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea pronunțată.

În corespundere cu art. 6 par. (1), (2) și (3) CEDO, orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî asupra temeiniciei oricărei acuzației în materie penală îndreptate împotriva sa. Orice persoană acuzată de o infracțiune este prezumată nevinovată până ce vinovăția sa va fi legal stabilită. Orice acuzat are, în special, dreptul să fie informat, în termenul cel mai scurt, într-o limbă pe care o înțelege și în mod amănunțit, asupra naturii și cauzei acuzației aduse împotriva sa; să dispună de timpul și de înlesnirile necesare pregătirii apărării sale; să audieze sau să solicite audierea martorilor acuzării și să obțină citarea și audierea martorilor apărării în aceleași condiții ca și martorii acuzării.

Recurentul invocă în recursul său că, instanțele de judecată inferioare au încălcat prevederile art. 6 CEDO – dreptul la un proces echitabil, întrucât a fost respinsă solicitarea de efectuare a expertizei grafoscopice a semnăturilor și a textului scris, aplicate din numele inculpatului pe delegațiile nr. 1 din 30.01.2009 și din nr. 2 din 23.02.2009, precum și ordinele de eliberare a numerarului, care confirmă încasarea sumelor de 35 500 și 107 200 lei, transferate de Agenția Agroindustrială Moldova Vin în adresa GȚ „Chiforiuc Vasile”, aceasta fiind unica cale de a demonstra că partea vătămată a încasat aceste sume.

Colegiul menționează că, consacarea dreptului la un proces echitabil în plan internațional s-a realizat prin intermediul celor mai importante instrumente juridice de garantare a drepturilor omului, fie tratate internaționale universale cu valoare generală ori specializate, fie tratate regionale cu valoare generală ori specializate.

Astfel, potrivit art. 10 din Declarația Universală a Drepturilor Omului „orice persoană are dreptul în deplină egalitate de a fi audiată în mod echitabil și public de către

un tribunal independent și imparțial care va hotărî fie asupra drepturilor și obligațiilor sale, fie asupra oricărei acușări în materie penală îndreptate împotriva sa”.

Conform art. 6 din Convenție „Orice persoană are dreptul la judecarea cauzei sale în mod echitabil, public și în termen rezonabil, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acușării penale îndreptate împotriva sa...”.

Conform prevederilor art. 437 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, pot fi atacate cu recurs sentințele pronunțate de judecătorii privind infracțiunile ușoare pentru săvârșirea cărora legea prevede în exclusivitate pedeapsa non privativă de libertate.

Prevederile art. 441 alin. (2) Cod de procedură penală, statuează că, instanța de recurs examinează cauza în limitele temeiurilor prevăzute în art. 444, însă ea este obligată ca în afara temeiurilor invocate și cererilor formulate de recurent, să examineze întreaga cauză sub toate aspectele, dar fără a agrava situația părții în favoarea căreia s-a declarat recurs.

Exigențele CEDO obligă instanțele de recurs de a rectifica eroarea de procedură comisă de instanța de fond, în caz contrar art. 6 este încălcat, fiind afectată echitatea procedurii (hotărârea CtEDO *Leoni versus Italia*).

Sub acest aspect, se reține că instanțele de fond, și de recurs au comis următoarele erori de drept.

Instanța de recurs nu a reacționat în modul prevăzut de lege asupra erorilor de drept comise de instanța de fond și, repetându-le întocmai, nu a desființat sentința și nu a rejudecat cauza potrivit regulilor generale, menținând o sentință nemotivată și neîntemeiată legal.

Or, instanța de recurs a conchis că „...*sentința este una legală și întemeiată, iar careva temeiuri de casare a sentinței nu au fost reținute*”, concluzie care se apreciază ca fiind una pripită, având în vedere faptul că, prima instanță, constatând în partea descriptivă a sentinței fapta infracțională prevăzută de art. 197 alin. (1) Cod penal, ca fiind comisă de inculpatul Chiforiuc Vasile, în partea dispozitivă a sentinței, a omis să se expună asupra vinovăției inculpatului, după care să dispună liberarea de răspundere penală a acestuia în legătură cu intervenirea prescripției de tragere la răspundere penală, indicând doar că „*se încetează procesul penal în privința lui Vasile Chiforiuc, pornit în baza art. 197 alin. (1) Cod penal, din motivul intervenirii termenului de prescripție*”, soluție care contravine prevederilor art. 395 alin. (1) Cod de procedură penală.

Totodată, se reține că instanța de fond, fără a se expune asupra vinovăției inculpatului, a admis în parte acțiunea civilă, dispunând astfel încasarea din contul inculpatului a prejudiciului material cauzat prin infracțiune în quantum de 237 600 lei, soluție ce automat a dus la încălcarea dreptului inculpatului la un proces echitabil prevăzut de art. 6 CEDO.

Subsidiar, se reține că potrivit principiilor care se desprind din jurisprudența CtEDO rezultă că dreptul la un proces echitabil, garantat de art. 6 alin. (1) din Convenție, înglobează, *inter alia*, dreptul părților de a prezenta observațiile pe care le consideră relevante pentru cauza lor, Convenția nevizând garantarea unor drepturi teoretice sau iluzorii, ci a unor drepturi concrete și efective (*cauza Artico împotriva Italiei, Hotărârea din 13 mai 1980*). Or, acest drept nu poate fi considerat efectiv decât dacă aceste observații sunt într-adevăr „ascultate”, adică analizate temeinic de către instanța de judecată. Cu alte cuvinte, art. 6 implică, în special, în sarcina instanței, obligația de a proceda la o analiză efectivă a mijloacelor, argumentelor și propunerilor de probe ale părților (*cauza Perez împotriva Franței [MC] nr. 47.287/99 și cauza Van de Hurk împotriva Olandei, Hotărârea din 19 aprilie 1994*), ceea ce la caz nu s-a realizat.

Or, judecând recursul apărării și împotriva încheierii din 09 iulie 2019 prin care a fost respinsă cererea apărării privind dispunerea efectuării expertizei grafoscopice, instanța de recurs, fără a ține cont de argumentul apărării precum că „Expertiza solicitată este unica cale de a demonstra că partea vătămată a încasat aceste sume, ...” a indicat că „încheierea instanței de fond din 09.07.2019, este una legală, reieșind din obiectul învinuirii ce reprezintă deteriorarea intenționată a bunurilor altei persoane [...] părțile nefiind private de posibilitatea de a se adresa separat cu o astfel de cerere.”, concluzie pe care Colegiul lărgit o apreciază ca fiind una motivată insuficient pentru a corespunde normelor de drept privind asigurarea dreptului la apărare garantat de art. 26 din Constituția Republicii Moldova.

Rezultă că, instanța de recurs nu a judecat cauza penală în corespundere cu exigențele prevăzute de lege, deoarece nu s-a pronunțat asupra motivelor esențiale invocate în recursurile de pe rol, nu a verificat dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârile contestate și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Or, încălcările nominalizate a normelor procesuale-penale, comise de instanțele de fond și de recurs, au lezat dreptul inculpatului la un proces echitabil garantat de art. 6 CEDO, și constituie un viciu fundamental care a afectat hotărârile adoptate de aceste instanțe, adică reprezintă erori de drept care permit redeschiderea procesului penal în privința lui Chiforiuc Vasile.

Conform art. 457, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, instanța admite recursul în anulare, casează parțial hotărârile atacate și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de recurs ordinar, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs în anulare.

Deci, recursul în anulare de pe rol este pasibil admiterii, cu casarea totală a deciziei contestate și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de recurs, în alt complet de judecată.

8. În conformitate cu prevederile art. 457, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

D E C I D E:

Admite recursul în anulare declarat de avocatul Ivan Turceac în numele condamnatului Chiforiuc Vasile, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 06 noiembrie 2019, în cauza penală privindu-l pe *Chiforiuc Vasile Xxxxxxx* și dispune rejudecarea cauzei, în aceeași instanță de recurs, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată, pronunțată integral la 20 august 2020.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători:

Liliana Catan

Ion Guzun

Victor Burduh

Nicolae Craiu